

Rävens fridlysning bör upphävas.

Enhälligt krav från RLF-möte i Tingstäde.

Vid ett i lördags av Gotlands ortsförbund av RLF anordnat diskussionsmöte i Tingstäde kommunalrum beslöts enhälligt att omedelbart ingå till länsstyrelsen med begäran om upphävande av förbudet för rävens fridlysning på Gotland fr. o. m. 1 januari 1940.

Mötet hade samlat ett 30-tal personer, huvudsakligen från de av rävplågan hemsökta socknarna. Från Gotlands skaprskytte- och jägargille närvar dess sekreterare, kapten E. Lindborg, Visby. Från RLF hade infunnit sig hrr Hoppe och Norman. Sedan hr Hoppe hälsat de närvarande välkomna utsågs han till mötets ordförande och hr Norman till sekr.

Bankdir. Ad Dahlbäck, Visby, redogjorde härfter för frågans läge. Då Jägargillet för några år sedan märkte på jaktvårdarnas rapporter att rävstammen blev allt mindre och mindre, förstod man att rävjakten måste förbjudas, om inte räven alldeles skulle försvinna, sade tal. På gillet sammanträdde 1935 tillstyrktes sålunda ett från dess styrelse framlagt förslag om totalförbund för jagande av räv. Från k. m. t. remitterades förslaget till länsstyrelsen, som tillstyrkte det, och fr. o. m. 1 jan. 1938 och 5 år framåt kom lagen om fridlysningen att gälla. På fastlandet undrade man om det verkligen var så välbetänkt att utsträcka fridlysningen på så lång tid. Men vi trodde ju att tillgången här kunde räknas i ensiffrigt

tal, var det nio rävar så var det i högsta laget. En del däremot, bl. a. den store rävjägaren Wiman, Wellarve i Roma, hade uppskattat rävstammen till minst ett 20-tal djur. I varje fall trodde tal. inte att det hade varit så farligt med de rävar som fanns om inte ett par personer tagit sig för att inköpa 6 rävar hit sommaren 1937. Fem av dem inhystes i en gammal smedja i Hangvar, från vilken de en vacker dag smet ut genom skorstenshålet. En av dem infångades och fördes tillsammans med den sjätte till kronoparken i Ljusa. Av de fyra som klarade sig voro tre honor och en hane, vilka av tal. ansågos vara skuld till den nuvarande rikliga rævtillgången. Sommaren 1938 hade man sett en kull räv vid Ihreviken. Vid Othemars och i Tingstäde hade rävar snattat höns. En stor fara utgör räven för utgångsfåren, vilket tal. hade en sorglig erfarenhet av, han hade nämligen förlorat 40 å 50 lammungar vid Gullauser. Vid Gillets årsmöte i våras hade dir. Dahlbäck motionerat om fridlysningens upphävande, vilket på grund av den stora majoriteten för bibehållandet hade visat sig resultatöst.

Tal. lämnade till sist en intressant beräkning av rävstammens utbredning på Gotland. F. n. skulle stammen bestå av minst 27 honor och 25 hanner, men 1942, det år fridlysningen upphör, kan den beräknas bestå av 729 honor och 727 hanner, alltså en avsevärd ökning, som skulle vara till den allra största skada.

Ordet förklarades härfter fritt och förste talare var kapten Lindborg, som framhöll att det inte var jägargillet som inplanterat räv. Han lämnade vidare en del statistiska uppgifter om rævtillgången. De rapporter man fått in från socknarna om rävens

(Forts. å sid. 2.)